

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul XX(2020), nr. 422(16 –31 Mai)

Dragii mei enoriași! Hristos S-a-nălțat!

Pandemia fricii. De trei luni suntem bombardată zi de zi cu informații apocaliptice privind numărul de infectați de Covidus - 19 și de morți. Zeci de mii de infectați la nivel național, milioane la nivel mondial. Sute de morți în fiecare zi în țară, sute de mii de morți în lume. Numai la un război se mai înregistrează asemenea dezastre umane. Pe lângă cei morți de pandemia datorată coronavirusului, alți mulți, știuți sau neștiuți, mor din cauza altor boli, fiindcă nu au acces în spitale, fiindcă nu pot să se deplaseze la spitale mai bune și medici mai pregătiți. Zi de zi suntem bombardată cu informații privind amenzile enorme, ce se dau celor ce încalcă dispozițiile ordonanțelor militare de urgență sau de alertă....!

Bucuria ieșirii din iarnă nu am simțit-o! Bucuria Sfințelor Sărbători ale Paștelui nu am trăit-o! Cei ce au avut copii, sau părinți, sau frați în străinătate le-au dus dorul și le-au împărtășit suferința și lacrimile la telefon. O prăpastie de netrecut s-a adâncit între oameni de aproape și de departe. Nu mai ai voie să dai mâna cu prietenii și cunoscuții, să te săruți cu cei dragi. Umblăm cu măști pe față, de nu ne mai cunoaștem unii cu alții. Ne ferim unii de alții, ca niște ciurmați. Păstrăm distanța de doi metri unul de altul, acolo unde ne mai întâlnim, unde ne mai grupăm pe la magazine, prin piețe, pe aiurea. Copiii de trei luni nu se mai duc la școală, sunt ținuți în casă sub teroarea lui bau-bau de afară. Unii sunt la izolare, alții la carantină, așteptând cu înfrigurare ziua când vor fi dirijați spre spitale, ori spre casă. Cei trecuți de 65 de ani sunt avertizați de trei luni să nu iasă din casă...., parcă n-ar mai avea nevoie, necazuri, viață cu toate hățișurile și greutatele ei. Stai în casă...!

Temeri erau multe și înainte de această pandemie. O minimă cultură să fi avut și tot erai conștient că roiesc în jurul nostru milioane și milioane de microbi, care de care mai periculoși. Toți ne asediază sărmana noastră ființă și încearcă să dea năvală înăuntru prin gură, prin nas, prin piele. Îți era teamă de chimicalele de tot felul, ce ți se dau prin alimente, prin băuturi, prin aer, prin apă; îți era teamă de ziua de azi, dar mai ales de ziua de mâine, de lipsuri, de boli, de greutate de tot felul. Mai presus de toate acestea, îți era frică de singurătate.

Bătrânețea se apropie grăbită de fiecare dintre noi și ne găsește mai mult sau mai puțin pregătiți. Dacă n-am avut copii, singurătatea ne-a însoțit toată viața; dacă avem, ne uităm cu durere cum își iau lumea în cap și pleacă în cele patru vânturi după o viață mai bună, după un câștig mai consistent. Ei pleacă, părinții rămân, le duc dorul, le simt lipsa și se gândesc cu groază la vremea când nu va avea cine să le dea un pahar cu apă sau o coajă de pâine! Sunt părinți care au fost găsiți morți în casă, după multe zile de la deces, cu televizorul aprins și telefonul în mână. Încă mai așteptau copiii să le vină de departe!

Ți-e teamă că te vei infecta și tu cu boala nenorocită ce ne bântuie, vei muri și vei fi băgat în sac sigilat, în sicriu zăpătuț și dus direct la cimitir, fără slujbă creștinească. Ți-e teamă că vei muri chiar și de moarte obișnuită, dar la înmormântarea ta nu vor putea să vină decât câțiva cunoscuți, nu vor putea să-ți facă pomană creștinească, nu vei putea să fii nici în moarte în rând cu lumea...!

Ți-a teamă ca om de propria ta securitate, când auzi că adevărate haite de bandiți, fie proaspăt eliberați din pușcării, fie întorși din străinătate, bântuie orașele și satele, făcând spurgeri, jafuri, omoruri, violări și incendieri. Ești bătrân, ești singur, ești slăbit de boală sau de foame. Mai trebuie să-ți intre un bandit în casă ca să-ți ia și bruma de economie adunată cu greu pentru cruce și pomană, să te sugrume, să te violeze, ori să te ciopârțească mișelește...!

Ți-e teamă să nu-ți fie răpiți copiii și nepoții de bandiți de drumul mare, traficanți de carne vie și vânduți ca sclavi sau animale pe cine știe ce piețe ale lumii.

Ți-e frică simțind în nări miros de praf de pușcă, auzind cum marile puteri își încordează mușchii ca să se impresioneze reciproc, gata să se ia la trântă. Dacă ai trăit coșmarul ultimului

război, știi bine ce a însemnat acela, câte nenorociri a adus, câte vieți a secerat, câte destine a distrus, cât sânge și câte lacrimi au curs atunci. Știi bine ce au însemnat atunci lipsurile de tot felul, privațiunile și umilințele, lupta pentru supraviețuire. Ferească Dumnezeu de alt dezastru, care s-ar putea dezvălui astăzi!

Ți-e teamă de ziua judecății, de păcatele pe care, ca om, le-ai săvârșit de-a lungul vieții cu știință, cu neștiință, cu voie sau fără de voie. Vei da răspuns pentru toate în fața Marelui Judecător. Te întrebi ce vei răspunde și, mai ales, de sentința ce se va pronunța...!

Erai obișnuit să aștepți zilele de duminică și de sărbătoare, când îți reîncărcai bateriile. Te primeneai cu hainele „bune”, luai un buchet de flori în mână din grădinița ta și plecai pe drumul bisericii. Aici te întâlneai cu alți semeni de-ai tăi, cu care ai crescut, cu care ai fost la școală, la armată, cu care ai muncit cot la cot și umăr la umăr. Îți descărcai sufletul ca unor frați, aflai ce necazuri și griji mai au și ei. Erai încurajat și încurajai și tu pe alții și nu te mai simțeai atât de singur...!

În zilele de duminică și sărbători te întâlneai cu semenii, cu cei de o credință și de o nădejde cu tine, dar, mai ales, te întâlneai cu Dumnezeu. E pretutindeni Dumnezeu, și pe drum, și acasă la tine, și în grădină, și la fântână, și pe izlaz. La biserică, însă, este acasă la El, iar tu te duci și-i faci câte o vizită, de câte ori pășești pragul bisericii. Vizitele se fac între rude, între prieteni, între apropiați. Și cei ce se duc la biserică se socotesc rude, prieteni și apropiați ai lui Dumnezeu. Acolo Îl simt pe Hristos mai aproape de ei ca oricând, simt adierea Duhului Sfânt mângâindu-i cu fiecare rugăciune, ectenie și cântare, simt că deasupra tuturor tronează Atotputernicul Tată Ceresc, Creatorul și Conducătorul lumii. În biserică ai curajul să-L săruți pe Dumnezeu și sfinții Lui din Sfintele Icoane. În biserică îți ușurezi conștiința de păcate la scaunul Sfintei Spovedanii. În biserică Îl primești pe Domnul Hristos în ființa ta prin Sfânta Împărtășanie și pleci cu El acasă. Este extraordinar! Tu îi faci vizită lui Dumnezeu acasă la El, iar El îți întoarce vizita și vine în casa sufletului tău și prin aceasta acasă la tine. Numai prietenii apropiați fac astfel de schimb de vizite. Cum poți să te mai simți singur, când Dumnezeu este cu tine? Cum poți să mai fii singur, când vezi că atâția semeni ai tăi te primesc cu drag în mijlocul lor, sunt atenți la cele ce le destăinuie tu, îți spun ție toate secretele și necazurile lor? În biserică te simți ca-n familie: o mare familie, formată din zeci și chiar sute de membrii, iar în capul mesei șade Tatăl acestei familii, Domnul Iisus Hristos.

În mijlocul acestei familii te simți mai puternic în fața greutăților vieții, mai puternic în fața microbilor și bolilor, în fața suferinței. În biserică îți încarci bateriile sufletului și speranța renaște în inima ta. Nu mai ești singur: Dumnezeu este cu tine; ceilalți membrii ai comunității, ai parohiei din care faci parte sunt alături de tine, te înțeleg și-i înțelegi. Lui Dumnezeu și semenilor de acolo, din biserică, le poți cere ajutorul fără teamă, fără jenă, așa cum l-ai cere copiilor și fraților tăi. Acolo, în biserică, pentru câteva ceasuri, cerul se unește cu pământul întru legătura dragostei și a rugăciunii.

Cel care își face o obișnuință din a merge în duminici și sărbători la biserică trece mai ușor peste necazuri și peste greutăți. Omul acela este împăcat cu Dumnezeu și cu oamenii. Indiferent cât de mult l-ar încerca viața, cât l-ar nedreptăți societatea, din sufletul lui nu se epuizează niciodată speranța. Întotdeauna va găsi resurse sufletești ca să depășească momentele grele ale vieții, întotdeauna optimismul îl va blinda în fața loviturilor vieții. Mergerea la biserică în duminici și Sărbători o putem asemăna cu încărcarea unei baterii, care ajută apoi un mecanism să mai funcționeze o perioadă de timp. Nicăieri în altă parte rugăciunea nu este mai puternică decât în biserică, unde se unesc glasurile a zeci sau sute de credincioși cu ale preoților.

S-au luat măsuri de „relaxare”, în ceea ce privește participarea la biserică. Slujbele să se facă în curtea bisericii, credincioșii să stea la distanță de doi metri unul de altul, cu mască pe față, să nu sărute icoanele, să evite Sfânta Împărtășanie etc. Nu la toate bisericile sunt „altare de vară”. Totul este improvizat. Ori bate vântul și-ți risipește tot și toate, ori vine ploaia și-ți dă slujba peste cap. În curtea bisericii nu sunt întotdeauna pomi ca să se adăpostească credincioșii sub ei, la umbră. Sunt oameni bătrâni, bolnavi, unii cardiaci, care nu pot suporta căldura de vară, care se sufocă, fac infarct, insolație. Afară nu este cadrul și mediul prielnic pentru slujbă. Locașul de cult are rolul lui incontestabil ca spațiu liturgic. Oricum, la bisericile de sat nu vin sute de credincioși, ca să fie aglomerație, așa încât ar putea foarte bine să fie permise slujbele **în biserică**, cu respectarea

riguroasă a regulilor stabilite de medici în astfel de împrejurări. Sunt sate în care nu a fost nici un caz de infectat, izolat sau carantinat, așa încât păstrarea aceluiași restricții ca în localitățile unde a fost dezastru nu se justifică.

Suntem conștienți că autoritățile politice și medicale au tot interesul să ne apere viața și sănătatea. Același interes îl au și autoritățile bisericești și noi înșine. Apar însă probleme deosebit de delicate și spinoase de psihoză socială și trebuie să se țină cont de ele. În cele de mai sus am prezentat câteva aspecte, dar ele sunt mult mai multe. Tocmai de aceea, rugăm factorii în drept să ia în calcul și aceste aspecte, fiindcă ele pot duce la consecințe deosebit de grave, tot de sănătate și avem cu toții datoria să nu rămânem indiferenți față de ele.

*

Sfaturi părintești. Vom reda câteva fragmente din cartea **Etica** a Cuviosului **Nil Dorobanțu**(1920-1977), scrise în anii '50, când era el însuși nedreptățit, întemnițat și hăituit de organele de securitate și de miliție. Rândurile lui reprezintă glasul unui om cu o înaltă pregătire intelectuală, cu o trăire creștinească intensă, e strigătul tulburător adresat mai-marilor zilei.

„Dacă toate sistemele etice, de la morala nicomahă, nu au fost periculoase, a voastră, a ateilor, e cea mai primejdioasă, de vreme ce o impuneți cu tiranie samavolnică, dictatorială, demonică. Voi nici Sfintele Sărbători nu le respectați, ci în derâdere țineți noaptea walpurgică de 1 Mai sau alte vremuri idololatre eronate și nici pe creștini nu îi lăsați să-și împlinească datoriile. Dar atunci ce morală aveți? Ați distrus familia și ierarhia, nația și omenia, ați spulberat orice datorii ale inferiorilor față de superiori, încât toate valorile sunt răsturnate siluitor sălbatic. Ați ucis și ați nimicit viața, ba încă și speranța în viața veșnică. Ați lipsit omenirea de orice reazim, de nădejde, credință, iubire, înțelepciune, cumpătate și bărbăție, că îi îndemnați pe toți să fie curajoși la crimă și vicii. Ați distrus legitimitatea dreptului de proprietate și ați născocit retribuția după muncă, după capacități și după nevoi, dar toate sunt scornituri neplinite. Minciuna e în vigoare, iar Adevărul e mereu prigonit, întemnițat și răstignit. Nu aveți nici o milă și nu pomeniți de îndurare, că întemnițați și pe săraci, cerșetori, bolnavi etc. Iar egalitatea și dreptatea e numai pentru dulăi, nu și pentru căței. Ați uzurpat datoriile către suflet și către Hristos și v-ați dat cu totul la distracții, ca să distrageți omenirea de la preocupările cerești. Iar de mai vrea cineva cer, să privegheze, nu poate, că trebuie să audă lătratul celor trei câini din cosmos, să urmărească falsa planetă sau sateliții voștri părliți, cu care induceți în eroare pe omul-vierme ateu. Iată falsele minuni ale civilizației ateiste demascate, cu care e scris de mii de ani că o să înșelați chiar pe cei aleși(...).

*Datoriile voastre sociale? Să exterminați societatea, ca să faceți dreptate satanei. Așa că, martirizând pe creștini, dezvoltați omul uriaș robot și fiara la normă și la ură. Patria? E a celor ce muncesc pe sfinți și a tiranilor exploataitori. Biserica? Ați făcut-o nu numai grajd, siloz, spital, ci, precum e scris, peșteră de tâlhari, de pe amvonul căreia se predică ateismul, iconoclasmul, apostazia, sperjurul, profanarea și colhozul ateu. Ruga? Să munciți și să huliți. Fericirile evanghelice? Să fii bogat, să râzi, să n-ai milă, să faci nedreptate însetând și flămâzind pe sfinți până la inaniție, să faci revoluție zicând că e pace, să prigonești sub masca luptei contra discriminării, să hulești, să minți etc. Iată cum ați căutat să răsturnați cele nouă fericiri ale lui Hristos, dar vă va răsturna Hristos pe voi, hulitorilor! Sfaturi evanghelice? La sfatul popular: desfrânarea, îmbelșugarea comună, anarhia, haosul, ascultarea de antihriști și de apostazi, exploatarea fecioarelor minore și apoi majore, alungarea monahilor și monahiilor în câmpul muncii etc., spre molipsirea calamităților demonice. Iată la ce reduceți etica proclată. Și atunci, cum vă lăudați cu morala socială și comună? Așadar, pe scurt, putem afirma că nici etică, nici logică, nici psihologie, nici filozofie și nici vreo știință oarecare nu aveți în mod real, ci doar o falsă politizare a tuturor disciplinelor, precum am și documentat pe rând, mai întâi în **Critica Psihologiei**, unde nu pronunțați măcar o dată cuvântul suflet!”*

*

Ce școală-naltă-i bătrânețea! Redăm mai jos poezia cu acest titlu a poetului **Costache Ioanid**(1912-1987), fiindcă zugrăvește cu fidelitate o importantă etapă de viață:

*„Ce școală-naltă-i bătrânețea!
E cea din urmă facultate.
În ea înveți nu cum se-adună,
ci cum se lasă-n urmă toate.*

*Talent, putere, frumusețe,
tot ce te-mpodobea odată,
se scutură ca trandafirii
mușcați de brumă și de zloată.*

*Zărești adesea în oglindă
un chip străin și ți se pare,
că totul e un joc de umbre
și de oglinzi deformatoare.*

*Și, totuși, dacă fața-i strâmbă,
iar pașii-mpleticiți și grei,*

*tu porți în piept o așteptare,
un freamăt lin de porumbei.*

*Căci dacă treci prin școala toamnei
și-a-nfioraților nămeți,
tu știi c-ajungi bogat și tânăr
la poarta nesfârșitei vieți.*

*Să vezi cum cresc cei mici asupra-ți,
să fii lăsat tot mai departe,
să strângă lumea pentru clipă –
tu...pentru dincolo de moarte...*

*Să poți păstra în suflet pace,
când ești ca marmora sub daltă...
Să pierzi orice, dar nu nădejdea...
Ce har măreț ! Ce școală-naltă!”*

*

Păcate vechi. Cu ani în urmă am fost chemat, pentru a nu știu câta oară, să spovedesc și să împărtășesc o bătrână de vreo 94 de ani. O cunoșteam destul de bine și bănuiam că e ceva obișnuit. M-am dus. Era la pat, dar foarte conștientă. A așteptat răbdătoare să citesc rugăciunile cuvenite și să-i dau cuvântul, ca să spună ce-i apasă sufletul. A tăcut câteva clipe, privind undeva în gol, aducând de departe o amintire din copilărie. A rupt tăcerea și mi-a spus: „Părinte, de câte ori am avut prilejul, am sfătuit pe cei tineri să aibă grijă ce vorbesc în fața copiilor lor. Oricât de mici ar fi copiii, ei înțeleg mai mult decât cred cei mari. Eram de vreo patru ani. Aveam un frate de cinci ani și unul de trei ani. Pe cel mic îl iubeam părinții mult mai mult decât pe mine și pe fratele mai mare. Lui îi dădeau ce era mai bun, pe el îl alintau, de el se îngrijeau. Eu și fratele mai mare eram întotdeauna în umbră, mai neglijați, mai aspru judecați. Noi eram puși să facem ba una, ba alta, el era scumpul, frumosul, dragul mamei și al tatii.

Într-o zi eram împreună cu tata și frații. Vorbea cu noi ba una, ba alta. L-a luat pe frate-meu mai mic pe genunchi, l-a sărutat, l-a mângâiat și i-a spus: „Tu ești moștenitorul meu. Pentru fratele-tău vom găsi o fată singură la părinți și îl vom trimite ginere în casă, pe soră-ta o mărităm și va pleca la omul ei. Tu rămâi cu noi, îți dăm casa, grădina, pământul, vitele și toate celelalte. Tu ești șeful aici!” Nu știu ce-a gândit frate-meu cel mare, dar în sufletul meu au rămas aceste cuvinte ca niște cărbuni. Nu le puteam uita. Nu știam de ce. Cred că era Săptămâna Patimilor, fiindcă la câteva zile după întâmplarea aceea era Sâmbăta Sfințelor Paști. Tata a tăiat un miel, mama avea multe de pregătit. Pe noi ne-a lăsat în grădină să ne jucăm. Ne-am jucat cât ne-am jucat. Frate-meu cel mic s-a dus într-un colț al grădinii, unde era un bunar din care luau părinții apă și uduu legumele din grădină. Bunarul avea ghizduri mici. Nouă ne ajungeau până la piept. Frate-meu cel mic s-a urcat pe o piatră și s-a întins să se uite în bunar. În momentul acela privirile mele s-au întâlnit cu ale lui frate-meu cel mare. Nu am zis nimic, dar ne-am înțeles de minune. Ne-am apropiat de cel mic pe la spate, l-am prins de picioare și l-am ridicat. I-am dat drumul în apă. S-a zbătut în apă, s-a mai ridicat de vreo două ori la suprafață. Noi am așteptat tăcând mâlc până s-a liniștit apa și atunci am început să țipăm. Au venit părinții, au venit vecinii, au scos apa din bunar, i-au găsit trupul pe fundul bunarului.

Nimeni nu a știut ce-am făcut noi niciodată. Frate-meu, necăsătorit, a murit în război. Eu m-am măritat în satul ăsta, departe de părinți. Doi copii mi-au murit de mici, fata a plecat în străinătate. Pământul l-a luat colectivul, apoi a rămas al nimănui. Casa părinților a rămas pustie și s-a ruinat. De nouăzeci de ani port pe suflet acest păcat, părinte. Ziceți că nu-i păcat, fiindcă eram copii, dar cugetul meu nu zice așa, părinte. Îl văd pe frate-meu mereu, fie că e zi, fie că e noapte și mi se rupe sufletul de răul pe care l-am făcut. I-am dat de pomană, m-am rugat mereu pentru el, dar cugetul îmi este tot încărcat. Acum îmi călcai pe inimă și vă spusei dumneavoastră. Trebuia să fac

asta demult, dar n-am putut. Orice mi-ați spune, fapta e faptă și mă apasă ca o piatră. Nu știu dacă va mai fi iertare pentru mine înaintea lui Dumnezeu!”

M-a cutremurat povestea bătrânei și o spun și eu acum, sperând că va fi de învățătură multora, mai ales tinerilor părinți. Nu e ușoară misiunea de părinte! Cine are urechi de auzit să audă!

*

File de jurnal – 30 iul. 1982(IV). „Ieri, vineri, am fost la Severin. Au apărut strugurii, lubenițele și pepenii.

Când m-am dus la Malovăț, am aflat că pictorul Ivănescu a plecat cu tot calabalâcul și echipa. A găsit o bortă putredă în tavanul unei bolți. Fusese acoperișul putred, plouase și putrezise scândura. A refuzat să mai lucreze, până vom repara borta aceea. Nu este mulțumit de felul cum îmi dau interesul pentru el și că „i-am tăiat din pâine două mii cinci sute lei!” La Valea Lungă, un preot, tot așa de tânăr ca și mine, a stat numai lângă ei și, pe lângă banii pentru masă, a mobilizat oamenii din sat de le-au adus mâncare, încât nu erau în stare să se descurce printre atâtea bunătăți.

Aseară am vorbit cu brigadierul de C. A. P. Ivașcu Vasile. Mi-a spus că demult a fost raportată campania de seceriș terminată în Malovăț, deși numai în zona satelor Bârda și Bobaița mai sunt cca. 60 ha de grâu neseccerat. S-a făcut și media de 2.100 kg/ha, deși grâul neseccerat este foarte slab și va coborî cu mult media sub planul de 1.800 kg/ha. Noul sistem de retribuire în C. A. P. este următorul: cei care fac minimum de 90 de norme anual au dreptul să cumpere, la preț de stat, 150 kg grâu și 30 kg porumb de la C. A. P. Mai pot cumpăra apoi încă 300 kg porumb pentru animale. Ziua de muncă(norma) se retribue numai în bani, fiind evaluată la 30 lei. La cosit și tăiat de coceni se dă retribuție în natură de 20%.

Vasile Ivașcu a spus că la o ședință a Organizației de Bază Malovăț, înainte de a veni „șefii”, oamenii au stat de vorbă și au fost de părere că, dacă se vor mai putea descurca până pe la Crăciun, după aceea vor muri de foame, orice resursă fiind inexistentă.

În Severin, timp de două săptămâni, se va desfășura o mare campanie de deratizare a tuturor clădirilor, în vederea distrugerii șoarecilor și șobolanilor. Cu acest prilej vor pătrunde în toate cotloanele reprezentanți ai puterii, care vor putea astfel să vadă „stocurile” de alimente și câte toate. Cei ce refuză sunt amendați cu 3.000 lei. Probabil că la țară vor întreprinde o asemenea campanie la toamnă, după strângerea recoltelor.

Alaltăieri am fost la Institutul Teologic din București. Am vorbit cu secretarul-șef, Domnul Virgil Ionescu. Mi-a spus că sunt serioase perspective ca să se extindă institutul, creându-se o secție a Institutului Ecumenic. Pentru aceasta, se pare că vor fi demolate toate clădirile dintre actualul institut și sediul Marii Adunări Naționale. Se va înființa una dintre cele mai mari biblioteci din lume. Să dea Dumnezeu!

Părintele rector Ene Braniște este în spital, Domnul Prof. Mihai Rădulescu e în Moldova. Am fost sfătuit să-mi reiau cursurile de doctorat.”

*

Publicatii. În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Cununa veacurilor(I)**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1030(28 mai), p. 12; „**Scrisoare pastorală**” – 421, pe blogul domnului Ben Todica, directorului postului de radio Sydney, secția limba română, 30 mai 2020(<http://bentodica.blogspot.com>); în „Logos și agape”, Timișoara, 31 mai 2020, ediție on-line(<http://www.logossiagape.ro>); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 3 iun. 2020, ediție și on-line(<https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>); **In memoriam: Arhiep. Pimen Zainea al Sucevei și Rădăuților**, în „Națiunea”, București, 6 iun. 2020, ediție on-line(<https://www.ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate>); **Cununa veacurilor(II)**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1031(4 iun.), p. 12; **Critica constructivă**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXII(2020), nr. 1032(11 iun.), p. 11; **Sfânta Cununie reflectată în proverbele românești**, în „Răstimp”, Tr. Severin, an. XXIII(2020), nr. 2(92), pp. 37 – 45.

*

Parohia noastră a publicat cartea regretatei Doamne Prof. Sofia Dobrescu, **Une lueur d'espoir**(140 pag.).

Lucrarea reprezintă varianta în limba franceză a cărții **Însemnări**. Fiica autoarei, **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** a cumpărat întreg tirajul.

*

Ajutoare și donații. În această perioadă, parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Elisabeta Leferenz** din Nürnberg(Germania): încă **4.770 lei**; **Domnul Mănescu Dumitru** din Timișoara, fiu al satului Malovăț: **500 lei**; **Doamna Ciornei Tatiana** din Suceava(SV): **340 lei**; **Domnul Gampe Răzvan** din Tr. Severin: **300 lei**; **Domnul Mihai Dogaru** din București: **150 lei**; **Doamna Preda Emilia** din Tr. Severin: **100 lei**; **Doamna Dobre Mihaela** din Chițorani(PH): **50 lei**.

Domnul Mănescu C. Constantin din Malovăț a mai adăugat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **300 lei**.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii mai, în duminicile și sărbătorile în care am avut voie să facem slujba în fața bisericii, am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 17 Mai(Bârda): **99 pâini**; 21 Mai(Malovăț): **80 pâini**; 24 Mai(Malovăț): **126 pâini**; 28 Mai(Bârda): **45 pâini**; 31 Mai(Bârda): **110 pâini**. Așadar, în luna mai s-au donat **490 pâini**. Totodată, s-a vândut pâine la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.**, astfel: 17 Mai(Bârda): **101 pâini**; 21 Mai(Malovăț): **20 pâini**; 24 Mai(Malovăț): **74 pâini**; 28 Mai(Bârda): **155 pâini**; 31 Mai(Bârda): **390 pâini**. Așadar, în luna mai s-au vândut **740 pâini**.

*

Plăți. În cursul lunii mai am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **840 lei** pentru cele **1.200 pâini** donate sau vândute în luna mai; **636 lei** impozit; **312 lei** pentru hârtie de scris; **280 lei** poștei pentru timbre; **219 lei** pentru colete; **90 lei** pentru plicuri mari; **68 lei** pentru curentul electric; **58 lei** pentru internet și altele mai mici.

*

Zâmbete. ☺,- Nu vă supărați, domnule, caut gara!" „- Nu mă supăr, căutați-o!" ☺ „- Nu vă supărați, domnule, cum pot ajunge mai repede la gară?" „- Alergând!.." ☺,- Fi-fi-fiți bun, u-u-unde se află ș-ș-școala de-de-de bâl-bâl-bâl-bâiți?" „- La ce vă mai trebuie? Observ că vă bâl-bâiți foarte bine!" „- Ce faci, domule! M-ai călcat și mi-ai strivit bătătura!" „- Și țineai mult la ea?" Un proprietar de Trabant, intrând în magazinul de piese auto, îi zice vânzătorului: „- Bună ziua, pentru Trabantul meu aș dori două ștergătoare de parbriz!" „- Este în ordine. Mi se pare corect schimbul!..." „- Ce faci, bătrâne, cum îți merge?" „- Ce să fac, încerc și eu să supraviețuiesc...!" „- O să regreți amarnic!"

*

Botezuri. Însmormântări. În ziua de 23 Mai am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Mișea Rebeca-Iasmina**, fiica **Domnului Mișea Ionuț-Flavius** și a **Doamnei Mișea Nicoleta-Mirela** din Tr. Severin. Să le trăiască! În ziua de 25 Mai am oficiat slujba însmormântării pentru **Voican Elena**(85 ani) din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Anunt. Cineva are purcei de prăsilă de vânzare.

*

Program. În cursul lunii **Iunie** avem următorul program de slujbe: **6 Iun.**(Malovăț-Bârda); **7 Iun.**(Malovăț); **8 Iun.**(Malovăț); **13 Iun.**(Malovăț-Bârda); **14 Iun.**(Bârda); **20 Iun.**(Malovăț-Bârda); **21 Iun.**(Malovăț); **27 Iun.**(Malovăț-Bârda); **28 Iun.** (Bârda); **29 Iun.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 856**, ori pe adresa de e-mail: **stanciulescubarda@gmail.com**.

Hristos S-a-nălțat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda